

[Vestergaard Poulsen.]

fra et økonomisk eller ud fra et medmenneskeligt og etisk grundlag. Det komplicerede samfund, vi lever i, har inden for flere områder ikke gjort vilkårene lettere for dem, som i dag er børn og unge. Selv om det store flertal af hjemmene i by og på land fremdeles yder den opvoksende slægt det, vi forstår ved ordet et hjem, viser kendsgerningerne, at en lovgivning af den art, som vi her behandler, fortsat er stærkt påkrævet. Vi skylder børnene og de unge, at de får de bedst mulige vilkår, og en ikke ringe del af den beløbsramme, som forsorgsloven omfatter, kan vel med nogen ret betegnes som vi voksnes bodspenget, fordi vi ikke altid formåede at leve op til det ansvar og de minimumskrav, der må stilles til en moder og fader. Ikke mindst i de store byer kan man tale med om, hvad opløste hjem skaber af problemer for børne- og ungdomsforsorgen.

Jeg vil dog ikke undlade ved denne lejlighed at nævne det påskønnelsesværdige arbejde, som mange inden for børne- og ungdomsforsorgen udfører. Hvad enten man tænker på det forebyggende arbejde i vuggestuer, børnehaver og fritidshjem, eller man tænker på arbejdet ved vore børnehjem og institutioner for børn og unge med adfærdsvanskeligheder, et klientel, som i særlig grad har brug for at fornemme noget af hjemmets atmosfære, så udføres der af en stor kreds af kvinder og mænd et betydningsfuldt og godt arbejde, et arbejde, som kan være meget opslidende, og som ikke altid straks giver de ønskede resultater, ja, det sker endog undertiden, at synlige og gode frugter af arbejdet slet ikke ses. Jeg har ønsket at fremføre disse betragtninger, inden jeg går over til at omtale selve lovforslaget og den betænkning, hvoraf det er fremgået.

I overskuelighed og praktisk opbygning betyder lovforslaget et fremskridt, men til ændringerne i øvrigt har jeg en del kommentarer, såvel spørgende som undertiden kritiske. At antallet af lovforslagets paragraffer er formindsket fra 134 til 115, er kun en fordel. At Steinckes børneværnsudvalg ændres til børne- og ungdomsværn, vil næppe forurolige nogen. At socialudvalgets formand fremdeles skal være medlem, er kun rimeligt, og ligeledes at kommunal-

bestyrelsen vælger værnets medlemmer. Men set med en kommunalmands øjne er det meget betænkeligt, at børne- og ungdomsværnet i stedet for at have indstillingsret til det sociale udvalg efter lovforslaget selv skal kunne træffe beslutning om økonomisk støtte; ligeledes at børne- og ungdomsværnet fra socialudvalget skal overtage administrationen vedrørende forældres betaling til hel eller delvis dækning af udgifterne ved forsorg uden for hjemmet i henhold til børneforsorgsloven.

At det obligatoriske tilsyn med børn uden for ægteskab ifølge lovforslaget bortfalder, hilser vi med tilfredshed, idet man hermed ophæver en forskelsbehandling. Enlige mødres stilling og vilkår er glædeligvis bedret betydeligt. Ligeledes kan vi godtage anbringelsen af børn i privat pleje. Men vi er betænkelige ved det foran nævnte forhold, at børne- og ungdomsværnene selvstændigt skal kunne disponere i økonomisk henseende. Burde reglerne ikke udformes således, at børne- og ungdomsværnet med tilslutning fra det sociale udvalg kan yde hjælp til eller eftergive betaling for ophold på institutionerne? Også andre økonomiske beføjelser, som er tildelt børne- og ungdomsværnet, kan give anledning til omtale.

Spørgsmålet om tilforordning af en pædagogisk-psykologisk konsulent i sager, hvor dommerne skal deltage, er ikke alene kommunerne, men også Dansk Børneværnsforening meget opmærksom på, idet det er en nydannelse, der næppe vil betyde nogen forenkling.

Jeg vil også gerne pege på bestemmelsen i § 58, der omhandler domstolsprøvelse af landsnævnets afgørelse. Ifølge lovforslaget tiltrædes landsretten af en børneforsorgskyndig dommer og en dommer, som er kyndig i ungdomspsykiatri eller psykologi. Vil det ikke være mere rimeligt at beholde den gældende lovs § 86, der tilforordner den psykiatrisk kyndige dommer, som vel dog må forudsættes netop at have de påkrævede kvalifikationer? Har man dårlige erfaringer med den nugældende ordning?

Afsnittet om familierådgivning synes at være lige så løst formuleret, som det område-mæssigt favner vidt, og det er umuligt for kommunerne at overskue udgifterne